

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Adjuta (Amália) Burdejová, FDC

Narodená: 24. 03. 1905 Tuchyňa
Vstup: 1923 Budapešť
Obliečka: 15. 08. 1925 Veltrusy u Prahy
Prvé sľuby: 28. 08. 1926 Veltrusy u Prahy
Zomrela: 04. 07. 1980 Slany (Cz) nemocnica (pochovaná v Tuchyni)

Sestra Adjuta, krstným menom Amália, sa narodila 24.03.1905 v Tuchyni, okres Ilava, rodičom Jánovi a Márie Mazánovej. Mala jednu sestru Katarínu a brata Jána. Už v detskom veku stratila otecka , ktorý im náhle zomrel. O výchovu neplnoletých detí sa starala ich pracovitá, zbožná matka. Amálka často chodievala do kláštora k našim sestram v susednej dedine v Pruskom, kde mali sestry maďarskej národnosti materskú školu (1897-1924). Postupom času stále viac a viac poznávala láskyplný a obetavý život tejto mladej komunity. Pod vplyvom príkladu sestier a Božej milosti klíčilo v jej srdci volanie k rehoľnému stavu. Preto v roku 1923 vstúpila do našej Kongregácie v Budapešti. Po rozdelení rakúsko-uhorskej monarchie sa vytvorili aj samostatné provincie podľa národností. Sestry aj komunity na Slovensku patrili do Československej provincie. Sestra Adjuta mala prípravu pred vstupom do noviciátu vo Veltrusoch - Česko, kde 15. augusta 1925 prijala rehoľné rúcho. 28. augusta 1926 zložila vo Veltrusoch prvé sväté rehoľné sľuby. Po sv. sľuboch bola preložená na Slovensko, aby v roku 1927 pomáhala pri zakladaní nového kláštora v Dolnej Krupej, pracovala v kuchyni. Láskovou povahou priťahovala dobrodincov kláštora, ktorí v ťažkých začiatkoch neponechali sestry v nedostatku. Po štyroch rokoch bola preložená do Spišskej Soboty, kde potrebovali záhradníčku. V náročnej práci rozsiahlej záhrady ukázala sa tiež jej obetavosť a húževnatosť. V zime chodievala na zbierky pre chovanky kláštora. Len Pán vie, koľko to bolo obetí, ale ona mala vždy na perách láskavé slová i pre tých, čo pred darovaním almužny zatvárali svoje srdcia.

V ďalších rokoch miesto je pôsobenia bola Prievidza, Galanta a naposledy Dolná Krupá. Odtiaľto, po zrušení kláštorov totalitnou mocou, bola 29. augusta 1950 s celou komunitou sústredená do sústredovacieho kláštora v Ivanke pri Nitre. Dňa 11. októbra 1951 bola s ostatnými mladšími sestrami prevezená do Poříčí u Trutnova v Čechách. 5 rokov ťažko pracovala v textilnej továrni a neskôr v bavlnárskych závodoch v Tanvalde, kam boli pridelené aj iné sestry.

Od roku 1957 boli sestry určené štátom do práce v sociálnych službách. Sestra Adjuta pracovala od 01.01.1957 - 30.03.1978 v obci Vraný u Slaného, okr. Kladno ako vedúca pracovníce v domove dôchodcov, ktorý sa transformoval na Ústav sociálnej starostlivosti pre ženy. Za vzornú a svedomitú prácu dostala od nadriadených úradov sociálnej správy vyznamenanie. Láskovým prístupom ku všetkým získala veľkú obľubu u obyvateľov, tak i u zamestnancov ústavu. Doma mala na starosti ešte dve kvetinové záhradky, ktoré svojou

krásou často upútali oči okoloidúcich. Keď jej sily ochabovali, zaradili ju k ústavnému šitiu a opravy šatstva. Pri tomto zamestnaní zotrvala aj keď už mala priznaný dôchodok.

Posledný rok pred smrťou zostala už doma. Jej zdravotný stav sa zhoršoval, mala slabší infarkt a musela do nemocnice. Zistili jej nedostatočnú funkciu ľadvín, čo bolo príčinou jej smrti. V nemocnici bola povzbudením pre spolupacientky, podporovaná ich láskou a modlitbou. Dňa 04.07.1980 na prvý piatok mesiaca si povolal Pán našu dobrú sestru Adjutu. Zomrela v 75. roku života a v 55. roku rehoľného zasvätenia sa, ako Dcéra Božskej Lásky.

Pochovaná je vo svojom rodisku v Tuchyni. Príbuzní ju s veľkou láskou prijali. Úprimnosť svojej lásky voči nej za života osvedčili aj v tomto poslednom úkone. Pohrebný sprievod mal slávnostný ráz. Štyria kňazi, bohoslovci, veľký počet spolusestier a príbuzných, tiež ostatných veriacich bol prítomný na pohrebe.

RIP.